

D'ençà que el beat Joan Pau II exposà a Santo Domingo en vespres del V centenari de l'inici de l'evangelització d'Amèrica el concepte de "nova evangelització", molts són els estudis que se n'han fet dins l'Església en tots els àmbits i des de perspectives múltiples. Els enfocaments poden haver canviat amb les circumstàncies històriques, particularment amb els fenòmens que han condicionat l'època més rigorosament contemporània, la que començà amb la fi de la Guerra Freda, a punt d'acomplir-se les noces d'argent de la caiguda del Mur de Berlín, seguí amb la gravitació cap al terrorisme fonamentalista i experimenta la globalització o mundialització i glocalització cada dia, amb els corresponents canvis socials i els consegüents que despunten, encara per consolidar. En aquest intercanvi dens i ràpid de cultures, de pobles, amb les migracions massives, de noves maneres d'entendre l'economia i de forces emergents, tocades de més a més per la filosòfica postmodernitat, on s'ha d'ubicar la missió de l'Església? Com s'ha de dur a terme aquesta missió irrenunciable, que és la seva mateixa raó d'ésser com ha dit el magisteri contemporani?

El número de *Comunicació* que teniu entre mans vol aportar la nostra modesta contribució a respondre aquests interrogants. Repte profund que ha de tenir en compte, a més de tot el que esmentàvem, la crisi econòmica dels darrers anys que es resisteix a morir i que pot transformar els models que coneixem en tots els sentits.

En tantes situacions que descol·loquen l'univers tradicional en què ens movíem, resulta particularment interessant l'estudi del professor Joan Andreu Alcina en què examina la noció de

“frontera” des del punt de vista filosòfic i com des d’aquesta pot aparèixer en la qüestió del sentit la “diaconia” de l’evangelització.

I en la crisi omnipresent ja ressenyada, no podia faltar l’aportació de qui més l’ha vista en primera persona i l’ha tractada de forma pràctica: Càritas. A través del seu secretari general, Llorenç Riera, resta il·luminat aquest aspecte i molts d’interrogants aclarits.

Revesteix un important interès històric l’aportació dels doctors Miquel Gual i Joan Josep Matas sobre un període encara relativament proper i no gaire ben conegut: el de la cronologia i el sentit dels moviments especialitzats dins l’Acció Catòlica mallorquina, vists per ells mateixos i pel conjunt eclesial, en els contextos del preconcili i postconcili, i en els socials de la pretransició i transició polítiques, i eclesials i fins a l’actualitat.

Mossèn Antoni Vadell, des de la seva especialització catequètica i com a responsable de la Vicaria Episcopal per a l’Evangelització, fa un altre diagnòstic de la situació, aquesta vegada centrant-se en l’interlocutor que tenim davant, i presenta els projectes immediats, alguns ja en plena fase de realització i amb els primers resultats, a la nostra Diòcesi.

El doctor Francesc Ramis presenta allò que ha de ser el centre de tota evangelització i de tot pla i projecte nostre: el projecte de Jesús anunciat a la sinagoga de Natzaret, al principi de la seva vida pública, on apunta ja la confrontació amb el projecte fariseu, clau per entendre la seva missió i la de l’Església, i la manifestació de la seva messianitat en aquesta etapa culminant de la història, la que l’Església ha de predicar per estendre la seva obra arreu de l’espai i del temps.

El doctor Josep Amengual trasllada el concepte d’evangelització a

l'horitzó eclesiològic, tant l'universal com el local i particular en la nostra Església de Mallorca amb els referents històrics i més actuals que representen els seus fills millors: els sants, les seves ensenyances i les inspiracions que en podem treure per a l'hora present.

En resum, un material dens que ajuda a pensar les situacions de l'hora present i a entreveure'n direccions i tendències, base per a anunciar-hi "l'Evangelí a tota criatura", "la Bona Notícia als cors desfets, als pobres", als limitats i als mancats en qualsevol aspecte, les "perifèries" que ja ha fet famoses el Sant Pare actual, el Papa Francesc, sense oblidar, per descomptat, els "centres", dicotomia o complementarietat que tots, en realitat, vivim i experimentam.